

Nr 210.

Godkänd av första kammaren den 24 maj 1923.

Godkänd av andra kammaren den 25 maj 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 m. m.

(Konstitutionsutskottets utlåtande nr 20.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 9 mars 1923 avlåten proposition har Eders Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga bland annat de vid propositionen fogade förslag till

lag om ändring i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862,

lag om ändring i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse i stad den 21 mars 1862,

lag om ändring i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862,

lag om ändrad lydelse av §§ 33 och 40 i förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862,

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 14 saml. Nr 210—212.

lag om ändrad lydelse av §§ 35 och 42 i förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 samt

lag om ändring i vissa delar av förordningen om landsting den 21 mars 1862.

Riksdagen får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick antaga nämnda förslag, för sin del antagit följande

L a g

om ändring i vissa delar av förordningen om landsting den 21 mars 1862 (n:r 16).

Härigenom förordnas, att §§ 24, 29—31 och 56 i förordningen om landsting den 21 mars 1862 skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 24.

Landstingsman, som ej bor å den ort, där landstinget hålles, åtnjuter *under landstingets möte samt under resan fram och åter av landstingets medel dagtraktamente med tolv kronor* ävensom *reseersättning, beräknad efter lägsta skjuts- och åkdonslega*, där icke järnväg är att tillgå eller *fartygslägenhet* begagnas, samt avgiften i andra klassens vagn på järnväg, där sådan finnes, och för en hyttplats eller, när hyttplats ej förekommer, en salongsplats på *fartyg*, där resan såmedelst sker.

Landstingsman, som bor å den ort, där landstinget hålles, åtnjuter *under landstingets möte av landstingets medel dagtraktamente med nio kronor*.

§ 29.

Sekreteraren åligger, att föra protokollet vid landstingets sammanträden, uppsätta och expediera besluten, föra brevväxlingen, vårda landstingets arkiv och tillhandahålla landstingsmännen där förvarade handlingar.

Kamreraren åligger att föra landstingets räkenskaper i den form och utsträckning, som honom av landstinget föreskrives; att under laga ansvar omhändervärda de landstingskassans medel, som kunna värda honom anförtrödda, och att för sin förvaltning ställa den säkerhet, som landstinget kan finna skäl att av honom fordra.

§ 30.

Landstinget må å lagtima möte för tiden intill nästa lagtima sammankomst utse ett förvaltningsutskott, som skall hava att med förvaltningen av landstingskassan taga den befattning samt att i övrigt handhava de åligganden, landstinget i särskild instruktion föreskriver.

Val av ledamöter och suppleanter i nämnda utskott sker, där två eller flera personer skola utses, proportionellt på sätt därom är särskilt stadgat, därest sådant

äskas av minst så många väljande, som motsvara det tal, vilket erhålles, om samtliga väljandes antal delas med det antal personer valet avser, ökat med 1.

Utskottet utser inom sig ordförande och vice ordförande.

§ 31.

1. Landstinget äger rätt besluta, att ledamot av förvaltningsutskottet samt utsedd ledamot av annan landstingets styrelse eller nämnd eller av styrelse för landstingets inrättning eller av särskild beredning mellan landstingets möten, ävensom revisor för granskning av landstingets eller sådan inrättnings förvaltning skall för deltagande i sammanträde eller förrättning i landstingets angelägenhet inom landstingsområdet åtnjuta gottgörelse av landstingets medel i form av dagtraktamente och reseersättning. Ej må dagtraktamente eller reseersättning sättas till högre belopp än som i motsvarande fall skulle till landstingsman utgå enligt de i § 24 angivna grunder.

Ersättning för resa, som enligt uppdrag i landstingets angelägenhet företages utom landstingsområdet av person, som i första stycket sägs, må, om landstinget så beslutar, utgå efter annan grund än nu är sagt.

2. Jämte gottgörelse, som enligt mom. 1 beslutas, samt ersättning för kostnader för skrivmaterialier, postporton och annan dylik utgift, som för uppdragets fullgörande kräves, må efter landstingets bestämmande för det med uppdraget förenade besvär utgå arvode till sådan ledamot av förvaltningsutskottet eller av annan i mom. 1 omförmäld styrelse, nämnd eller beredning, som utsetts till ordförande, sekreterare, räkenskapsförare, kassaförvaltare, föredragande eller verkställande ledamot eller till innehavare av annan motsvarande befattning inom utskottet, styrelsen, nämnden eller beredningen, så ock till revisor, varom i mom. 1 sägs. Arvodet skall till beloppet bestämmas för högst ett år i sänder och må icke överstiga vad på grund av göromålen omfattning och art kan anses skäligt, ej heller bestämmas med hänsyn till den inkomst av tjänst, yrke eller näring, som uppdragets innehavare genom dess fullgörande går förlustig.

3. Där eljest i lag eller författning föreskrift meddelas om arvode eller annan ersättning åt innehavare av landstingets uppdrag, skall vad sålunda finnes särskil stadgat lända till efterrättelse.

§ 56.

Landstinget skall varje år utse tre inom länet boende revisorer och ett lika antal suppleanter, för granskning av det löpande årets räkenskaper och den från landstingets beslut härflytande förvaltning. Revisionen bör vara så tidigt fulländad, att berättelsen därom må kunna inom den 1 därpåföljande maj vara genom tryck offentliggjord och länets kommuner tillställd.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1923.

Vid behandling av övriga ovan omförmälda förslag hava kamrarna stannat i olika beslut, i följd varav desamma förfallit, vilket riksdagen jämväl får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva.

Stockholm den 25 maj 1923.

Med undersätlig vörndnad.
